„Így készülünk szelíd háborúra, mindig magunkért, soha mások ellen,
Sót párolunk és vásznakat szövünk, s míg kisebbítnek, lassan megnövünk." *Dsida Jenő*

FRONT

A nemzeti ellenállás lapja **Ne csak beszélj, cselekedj is!**

2005. augusztus 23. **II. évfolyam 17. szám** **167 Ft**

Gázából kivonultak. Hova fognak bevonulni?

A Magyar Nemzeti Front nemzeti szervezetekkel augusztus 20-án a Királydombon tartott egész napos rendezvényt. Az idő kegyes volt a résztvevőkhöz, az árnyas fák alatt nyugodtan lehetett múlatni az időt. Kiváltképp azért, mert annyi rendőr vigyázott ránk, hogy sokan azt hitték a belügy is tart majd valamilyen ünnepi bemutatót. Sajnos a rabomobilokról nem készült fénykép, pedig egy-egy ilyen jármű mindig sajátos hangulatot tud adni a politikai gyűléseknek.

beszámolónk első része az 5. oldalon.

Az új magyar történetírás feladatai

„A magyar történelem sokaktól megíratott különböző formátumban és terjedelemben, a monográfiák is nőttek, mint a gomba. Mindezek a művek hű kerítői az áldemokratikus és álliberális kor uralkodó kizsákmányolóinak. Az iskolában tanított történelemben csak elvétve s leginkább a kultúrtörténeti sorokban kap a gyermek grófnál lennebb álló embert az ajakára. És míg mindazok, akiket a dolgos nemzet érdemtelenül kitart, mint nemzetfenntartó elemek exaltáltatnak a gyermeki lélekben: a nemzet nagy tömegeiről, történeti teljesítményükről, életértékeikről, nemzeti jelentőségükről semmit nem hall a leendő magyar élet kis katonája.

Egyet azonban igen fontos dolog megérteni: Az, hogy a történetírás ennyire az uralkodó osztályok életérdekeinek lírája lett: csak aránylag ritkán és kis mértékben ez uralkodó elemek egyenes utasítása, vagy megrendelése folytán történt. Csak kivételes eset lehetett az, hogy valamelyik Tisza, vagy egy gróf, vagy más hatalom mértékre, gondolatokra és történelmi tanulságokra megszabott történelmi munkát rendelt valamelyik tudós szállítónál. A dolgok menete egészen más és mert ez nem csak az akkori napokban, hanem a mi korunkban is így történik: megértése nélkülözhetetlen.

A fiatalember az egyetemen történelmi munkásságra szánja el magát. Természetesen, felfogása a történelmi eseményekről eleinte azonos lesz tanárai felfogásával. Nem csak azért, mert fejlődésének ezen a fokán általában még csak egyszerű átvételre képes, hanem: mert legmélyebb életérdekei is arra bírják, hogy olyan történelmi felfogást mutasson, mely tanárai szemében, a vizsgákon, az esetleges pályadíjaknál, vagy külföldi ösztöndíjaknál javára lehet. Ez a felfogás lassanként lelki mechanizmusának része lesz s mar mint egyénisége egyik alkotó elemét a természetes önzés minden lelki elemével átszövi. Később, kikerülve az egyetemre és már önálló történelmi munkákat teremtve: az életnek ez a vak ösztöne – néha tudatlanul is – megint csak odalöki, hogy munkáinak felfogása, a belőlük kiáradó tanulság olyan legyen, hogy az állások odaítélésénél, a múzeumba, vagy más könyvtárnoki állásba, vagy éppen egyetemi katedrára jutáshoz, az esetleges pályadíjak elnyeréséhez, az akadémiai vagy más tudományos társasági tagsághoz, előkelő miniszteri álláshoz: szóval pénzhez, ranghoz, hírnévhez, irányító hatalomhoz juttassa. Így végzetszerűen: történetírása, mely a saját életérdekeinek lírája, egyszersmind az uralkodó osztályok életérdekeinek lírája lesz. Hiszen ezeknek az uralkodó osztályoknak a kegye osztja el az élet általa kívánt javait.

Beláthatatlanul végzetes következményei voltak ránk ennek, a különben természetes jelenségnek. Mivel a dinasztia és az uralkodó osztályok nem csak kizsákmánylást, hanem idegen fajok hódításait is jelentették nálunk: a magyar történetírás az emberi kizsákmányolás és az idegen hódító fajok irtózatos lírája lett. Ahelyett, hogy jobb jövőt termő megmutatás lett volna s egyetemes lelki megszervezés a magyarság számára az összes lelki tényezői megszervezése egy hatalmas öncélú fejlődésre – olyan ideológiát nevelt a középosztályba s az alsó fokú iskolák: révén a nagy tömegekbe: mely a magyar faj teljes kizsákmányolását, kitúrását saját hazájában lehetővé tette. Hogy ez a történelemlíra mennyire egyoldalú líra volt, s mennyire áthágta saját műfaja törvényeit is: egy-két példában mutatom meg.

Alaptétele ennek a történetírásnak: hogy az Európába letelepülő magyarság egyetlen fennmaradása, boldogulásának egyetlen útja: a kereszténység volt. A tétel komoly alapokon nyugszik és súlyos érveket lehet felhozni támogatására. És eddig nem is lehet vádoló szót emelni ellene. De most jön az, ami bűnös és gyanús. Mikor egy ilyen roppant horderejű reform történik egy nép kebelében: becsületes és jóhiszemű tudós megvizsgálja az összes következményeit. Tehát nemcsak azt, hogy mit adott az a reform, hanem: azt is, hogy mit vesztett ezzel a reformmal ez a nép s későbbi fejlődése folyamán milyen beteg vagy torz jelenségeket idézett elő. Melyik magyar történész tette ezt? Pedig életbevágóan szükséges lett volna, hogy történetírásunk kimutassa: mit vesztett a magyar psziché a kereszténység ránk spanyolcsizmázásával és milyen idegen hódítást jelent az Egyház az egész ezer év folyamán. Nem azért lett volna erre szükség, hogy egy elvont igazságot kapjunk. Egy elvont igazság, mely semmire sem használható: értéktelenebb egy döglött szamárnál. Hanem azért, hogy az új nemzedékekben felébressze a magyar faj életösztönét a hiányok pótlására s e beteg fejlődés kiküszöbölésére.

A második alaptétele ennek a történet-lírának egy korlátlan óda, az úgynevezett szentistváni politika dicsérete, mely Magyarországon idegenekkel csinált záport és szép időt; történelmet és mindent. A pillére ennek a szép tannak a szent király egy állítólagos mondása, hogy jó minél több nyelvet beszélő néptöredékek fölött uralkodni. Ebben van is valami igaz: legalább nem értjük meg, ha szidnak bennünket. De komolyabb igaz is volt benne a Szent István idejében: mikor a nemzetről, a fajról, a nagy történelmi közösségekről fogalma sem volt senkinek s csupán arról volt szó, milyen zagyvaság fölött szilárdíthatja meg legkényelmesebben egy uralkodó a maga autokrata hatalmát. Ebből a szempontból természetesen jó volt, ha a nyakas magyar nép mellett minél több mindenünnen idetelepített mindenre kapható gyülevésztömegek voltak. Már csak azért is, hogy adott esetben a nyakas magyarokat segítségükkel nyaktalanítani lehessen. De átvíve modern időkbe ez a tan: sült őrület. Melyik történetíró vizsgálta e politikai öngyilkosságig menő irtózatos kinövéseit és szörnyű történelmi eredményeit?

A legtragikusabb az, hogy mivel a világháború és a két álforradalom óta visszasurrant régi bűnös és felelős érdekszövetségek megint uralkodó hatalommá lettek: ugyanaz a történet-líra folyik a könyvekben, az emberek és az új nemzedékek lelkébe, mint a háború előtt. A világháború és a két álforradalom a matematikai képlet éles, el nem vitatható határozottságával mutatta meg a Habsburg-dinasztia egyetemes pusztító hatását a ma."

Szabó Dezső 1941

Az USA pofára esett

A The Washington Post-ban a háborús cenzúrához szoktatott amerikaiak számára meglepő cikk jelent meg. Az írás szerint Washington már nem számít egy modellértékű demokrácia vagy az önfenntartó olajipar létrejöttére. Az is illúzió, hogy hamarosan olyan társadalom teremtődik meg, amelyben a népesség többségét nem fenyegetik súlyos létbiztonsági gondok. „Soha nem volt valóságalapja annak, amit vártunk, az idő rövidsége és a 2003-as megszállás óta történtek miatt" – idézett egy forrást a lap. Az iraki főváros, Bagdad jelentős részében nincs villanyáram. A szülők félnek az emberrablástól, gyerekeiket nem eresztik ki az utcára. A borbélyüzletek nem borotválnak férfiakat, mert vallásos szélsőségesek néhány hónapja borbélyokat mészároltak le. Az ország bizonyos északi és déli körzeteit etnikai vagy vallási alapú milíciák ellenőrzik. A munkanélküliség eléri az 50-65 százalékot.

Terjesztőket keresünk, hogy a lap minél több magyarhoz eljuthasson. Jelentkezőket a 06 20 579 09 46-os telefonszámon várunk.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Al Kaida cowboys menni Budapest

Azt olvastam a neten, hogy az Al Kaida ultimátumot intézett az európai kormányokhoz, hogy augusztus 15-ig vonják ki csapataikat Irakból, mert különben a londoni színt továbbiak is követik.

Tény, hogy nekünk momentán nem sok robbantható metrónk van, de azért nyugalomra semmi ok. Évszázados külpolitikai hagyományainknak megfelelően megint egy olyan fenék mögött térdelünk, amihez véres kezek tartoznak.

Nyugalomra semmi ok. Mármint a lelkiismeretünket illetőleg, félni ugyanis nem szabad, soha és semmitől, legfeljebb a fogorvostól, mert azok ugye, más tészták.

Magyarország megelégelve, hogy eddig minden háborút elbukott, úgy érezte, szeretné végre megérezni, milyen viselni azt a csizmát, amelyik az emberi arcon tapos. Elege van már abból, hogy azt mindig csak elviselni volt kénytelen.

Úgyhogy most Irakban csicskáznak a legjobbjaink a hosszú harc alatt, Isten és a demokrácia nagyobb dicsőségére. Nem mellékesen a lakosság elsöprő többsége ellenzi a szerepvállalást, s nem mellékesen úgy költünk erre a bulira milliárdokat, hogy közben pár millió forint megspórolásáért már zárják be a vidéki iskolákat, postákat.

Az Al Kaida ultimátuma tehát nekünk is szól. Név szerint ugyan most nem emlegették Magyarországot, de gondolom ők is megtanulták, hogy akkor hatásos egy sajtóközlemény, ha rövid. Elsősorban az iraki szerepvállalást megszavazó Parlamentnek szól, de erőtlen tiltakozásai ellenére a lakosságnak is.

Hiszen ezt is a mi fejünk fölött, a mi passzivitásunkkal visszaélve viszik véghez. Arról nem is beszélve, hogy ha jőni fog a nagyszerű halál, akkor valószínűleg nem a Honvédelmi Minisztérium és a többi stréber fog vérben állni, hanem aki éppen arra jár.

Eddig a nyájas olvasó paráztatása. S most nézzük a nekünk szóló üzenetet. Azt írja az Abu Hafsz al-Maszri Brigád, aszongya, „véres háború lesz Isten nevében. Ezt üzenjük a kereszteseknek, akik még mindig ott vannak Irakban: Dániának, Hollandiának, Nagy-Britanniának, Olaszországnak és a többieknek. (...) Egy hónapot adunk, hogy elgondolkozzatok az iszlámmal és a muzulmánokkal szembeni politikátokon. E haladékkal azt akarjuk, hogy ne fussatok tovább az Egyesült Államok és a cionisták után, miközben nem figyeltek az iszlám földön – Irakban, Afganisztánban, Palesztinában – hullott és ma is hulló vérre.” A probléma ott van, hogy a csókának alapjában véve igaza van. Ha a frissen felszabadított és demokratizált Bagdadban egy nap csak annyian halnak meg, mint a londoni robbantásokban, akkor szerencsétlen araboknak szép, békés, és nyugodt napjuk volt.

Alig pár nappal a londoni robbantások előtt olvastam egy hírt, kb. a „kis színesek” között: amerikai barátaink ki akarták szabadítani az egyik elbitangolt kommandósukat, és ennek részeként tévedésből lebombáztak egy afgán falut. 34 ember, ha jól emlékszem. Volt nemzetközi tiltakozás? Volt nagy megrendülés? Volt össznépi szolidaritás nyilvánítás? Nem volt.

Álszent, kenetteljes, cinikus hazugságok vannak helyette. Azt hiszem, nem kell valakinek kölyökkorától az Al Kaida óvodájába járni ahhoz, hogy ezen (ami évtizedek óta megy!) kissé kibukjon. Nem kell bin Ladentől tanulni a betű és bombavetést ahhoz, hogy egy forróbb vérű nép fiának viszkessen a tenyere. Pedig a két típusú ügy között egy igen jelentős különbség is van: nevezetesen, hogy akik tévedésből falvakat, nagykövetségeket, és kórházakat bombáznak le dollármilliókba kerülő intelligens bombáikkal, azok elvileg számon kérhetőek, felelősségre vonhatóak, hiszen demokratikus úron kerültek oda.

Elvileg, mondom. A terroristák meg, hát, hogy úgy mondjam, önszerveződő módon. Persze tény, hogy hamarabb fogják előkeríteni bin Ladent, mint hogy egyetlen amerikai háborús bűnöst akár csak pénzbírságra kötelezzenek, mert mondjuk az afgán falu lebombázásánál eltért az előírásos repülési magasságtól.

Szar dolog egy terroristával egyet érteni. Akármelyikkel. De, azért – pláne ha már ilyen jól tudnak nyomást gyakorolni – nézzük meg, miről beszélnek. Hát nem jogosan mondják, hogy ők is a terrorizmustól szenvednek? Bin Laden a World Trade Center ledöntése után azt üzente Amerikának: „Az amerikaiak most csak azt tapasztalják meg, amit népem évtizedek óta él át.” Nem az oroszoktól, nem a marslakóktól, hanem döntően amerikai fegyverektől. Persze bin Laden szövegét nem engedték adásba, mert „biztos kódolt üzeneteket tartalmaz a többi terroristának”. Hát persze. Egyáltalán nem kódolt üzenet volt, azoknak az amerikaiaknak, melyeknek országa felelős az Al Kaidások (és a sokkal nagyobb békésebb tömegek) által rosszallott állami terrorizmusért.

Sokunk meggyőződése, hogy ugyanannyit ér egy amerikai élet, mint egy palesztin. Hogy nincs lényeges különbség a között, hogy valaki elegáns egyenruhában, sokmilliós helikoptereken terrorista, vagy hogy egy utasszállítógép fülkéjében. Hogy bombát robbantanak a metróban, vagy hogy tankkal ledózerolják a menekülttábort, a vetést, a vízvezetékeket. Lehet elmélkedni, hogy melyik és miért aljasabb, de szerintem az aljasság fokozatait egy bizonyos mélység alatt nem kell méricskélni.

Noam Chmosky „Hatalom és Terror” című könyve egy-az-egyben erről a szituációról szól. Chomsky elég tömören összefoglalja a terrorellenes filozófiát: Egy elég egyszerű módja van a terror megfékezésének. Nem kell benne részt venni. Tény, hogy nem a legkifinomultabb etikára vall a visszaütés. Az Ótestamentumi szemet-szemért elven túl kéne lépni, a témában felmerülő minden kereszténynek, muzulmánoknak és zsidónak. Bíztató, hogy netes felmérések szerint a nagy többség szerint Nagy-Britanniának most nem megerősíteni kell az iraki elnyomást, és még csak nem is hogy ki kell vonulnia, hanem be se kellett volna mennie.

No igen. Helyben vagyunk. És Magyarországnak sincs ott semmi keresnivalója. Itt is tudják már az emberek, csak nem elég magasan. Úgyhogy ha valaki bombát talál a Nyugatinál, akkor továbbítsa nyugodtan.

Vay Márton, indymedia.hu

A Magyarországi Zöld Párt karikatúrája

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Wass Éva (Wass Éva de Czege) tanúvallomása

Az Erdélynek Magyarországhoz való visszacsatolása után, 1940-ben történt vasasszentgotthárdi (Sucutard) eseményekkel kapcsolatosan.

A magyar honvéd csapatok 1940 szeptemberének közepén vonultak be határmenti falunkba, Vasasszentgotthárdra. (A bécsi döntést követően a Románia és Magyarország közötti új határvonalat Észak-Erdélyben pontosan a mi falunk mellett húzták meg.)

Az első bevonuló magyar csapatokat a falunkban szállásolták el; a tisztek a mi udvarházunkban laktak. Néhány napot maradtak csupán. Őket a katonai biztonsági csapatok követték, melyeknek tisztjei ugyancsak a házunkban szálltak meg. A fiatal parancsnok kikérdezte az egész falut, többek között minket és az alkalmazottainkat is azokról a személyekről, akik magyarellenesnek bizonyultak a múltban.

Tudomásom szerint családom minden tagja megtagadta a választ erre a kérdésre. Ellenkezőleg, hangsúlyoztuk a jó kapcsolatot a falu minden nemzetisége között.

Nem emlékszem, hogy a férjem otthon volt-e ekkor, mert ebben az időszakban volt a szarvasbőgés ideje. Mint általában ilyenkor, ebben az évben is kibérelt egy vadászterületet a hegyekben, a... (kiolvashatatlan szó) vadászidényt ugyanis ki kellett használni.

Én mindenesetre otthon voltam az apósommal, a feleségével és anyósával, és az alább következő tragikus eseményt személyesen éltem át. Hogy milyen körülmények közepette és miért tartóztatták le azt az öt fiatalt, nem tudom. Mi azonban meglepődtünk egyik este arra a hírre, hogy bezárták őket a magtárunkba. Felháborított és megdöbbentett mindannyiunkat ez a tény, és apósom azonnal lement, hogy kiengedje őket. Meglátta, hogy a falu román polgármestere is köztük van és még két zsidó lány, az egyik a boltosunké, a másik pedig a boltos lányának az unokatestvére volt. Apósomnak sikerült kiszabadítania a polgármestert, de a fiatalokat a biztonsági tiszt nem engedte szabadon. Azt állította, hogy nem lesz semmi bántódásuk, el kell azonban távolítaniuk a politikailag kevésbé megbízható egyéneket a határ közeléből. Arról volt szó, hogy egy közeli város munkatáborába viszik őket, és amint megerősítik a határt, visszajöhetnek. Másnap reggel hallottuk a szörnyű hírt, hogy a szomszédos faluban agyonlőtték őket, mert állítólag megpróbáltak megszökni. Elszörnyedtünk és felháborodtunk a hír hallatára, apósom azonnal a főparancsnokhoz ment, hogy följelentést tegyen a tiszt ellen, akit azonnal visszahívtak és megbüntettek. Azt mondták nekünk, hogy az a tiszt személyes bosszúból végzett a románokkal, mert románok ölték meg apját, anyját, tehát valószínűleg személyes bosszúról volt szó.

Akkor nem is gyanítottuk, hogy később milyen következményei lesznek ennek a tettnek, és felelőssé tesznek majd minket a történtekért. Én például a polgármesteren kívül egyik áldozatot sem ismertem, sem név szerint, sem látásból. Családunkban ismeretlen volt a zsidó- vagy bármilyen más jellegű fajgyűlölet, sok zsidó barátunk volt, és apósom sokszor segített rajtuk.

A falu népe és az áldozatul esett családok... (kiolvashatatlan szó) mégis azt hitték, hogy mi adtuk ki az áldozatok nevét, mivel a tisztek a mi házunkban laktak és a letartóztatott személyeket a mi magtárunkba zárták. Nem tudhatták, hogy nekünk semmi közünk nem volt a történtekhez, sőt minket is megdöbbentettek az események. A férjem és az apósom ellen tett tanúvallomásaik következtében – három évvel a háború befejezése után –, mikor Észak-Erdélyt ismét Romániához csatolták, a román hatóságok eljárást indítottak a férjem és az apósom ellen, és ennek eredményeképpen, távollétükben halálra ítélték őket. Ekkorra mi már régen Németországban voltunk és fogalmunk sem volt az egészről. Az ítéletről – híresztelések által – csak jóval később hallottunk.

1940-ben egymást követték a tragikus események. A kisfiunk váratlanul megbetegedett, agyhártyagyulladása lett és egy nappal a műtét után, 1940. szeptember 29-én meghalt Kolozsváron, a kórházban. A férjem háromnapos késéssel kapta meg a táviratot, és csak október 2-án ért haza, a temetés előtt, amire 3-án került sor.

Ezek voltak azok az események, amelyek elkövetésével a férjemet, aki 1953-ban elvált tőlem, megvádolták. Bocsáttassék meg most neki, hiszen teljességgel ártatlan.

Angolból fordította: András Ágnes

James C. Mansberger Jr. Kéziratos, hitelesített nyilatkozata Ohio állam, Belmont megye. Was Albert de Czegére vonatkozólag.

Nyilatkozat:

1948-50 között, amíg kivizsgáló tisztként dolgoztam az Egyesült Államok Hontalan Személyek Bizottságánál (US Displaced Persons Commision) Wentorfban, Hamburgban (Németország), megbíztak Wass Albert de Czege és családja ügyével. Az volt a feladatom, hogy kivizsgáljam, alkalmasak-e arra, hogy kivándoroljanak az Egyesült Államokba.

A gróf származása, valamint a család Magyarország történetében játszott szerepe miatt kimerítő, részletes nyomozást folytattam. Ennek során kiderült, hogy Wass Albert de Czege sohasem volt tagja a Nemzeti Szocialista Pártnak vagy más olyan pártnak, amely az Egyesült Államok főügyészének a listáján a szélsőséges politikai alakulatok között szerepelt. Arra is fény derült, hogy nem vett részt semmi olyan cselekedetben, ami miatt a legcsekélyebb mértékben is vádolni lehetne egyik vagy másik ország ellen vagy érdekében elkövetett háborús bűnökkel. Tanulmányai végeztével mezőgazdasági szakértő lett, birtokrendezési tapasztalatot szerzett, különösen a tejfeldolgozó gazdaságok vezetésében. Mrs. Elizabeth McClain személyében minden szempontból megfelelő támogatója akadt az Egyesült Államokban. Mrs. Elizabeth McClain neki és családjának otthont biztosított, valamint állást a számára a McClain-farmon. Munkája során jól képzettnek bizonyult. Irodámban... (kiolvashatatlan szó) Wentorfban több alkalommal is kikérdeztem a grófot és gyerekeit. A felesége betegség miatt nem vándorolhatott ki akkor, de felépülésének függvényében előkészületben voltak az ő dokumentumai is.

Összegzés: Mr. Ross, aki a hamburgi Amerikai Bevándorlási és Letelepedési Osztályon (Us Immigration and Naturalization Service) dolgozott, párhuzamosan az én nyomozásommal, maga is kivizsgálta az ügyet, és minden részletében ugyanazokra a következtetésekre jutott. Ezért jóváhagyta a gróf és családja kivándorlási kérelmét, és a fent említett támogatónál való letelepedését.

Gyakori volt akkoriban, hogy a kommunisták és szimpatizánsaik hamisan és rosszindulatúan vádoltak meg olyan embereket, akiket szerettek volna megsemmisíteni. Ezek a vádaskodások még ma is folytatódnak azon médiumok segítségével, amelyek hajlandóak hamis és kitalált vádakat terjeszteni.

A vádak tehát, amelyek szerint gróf Wass Albert de Czege háborús bűnös volt vagy valamely fasiszta párt tagja lett volna, hamisak – mind a nyomozást megelőző, mind a nyomozást követő időszakra vonatkozóan, amint azt az én kivizsgálásom és Mr. Ross megerősítése is bizonyítja.

James C. Mansberger Jr. eskü alatt vállalja az elmondottak igazságát. Aláírja: James C. Mansberger Jr és Virginia E. Green, közjegyző.

Angolból fordította: András Ágnes

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Figyelmeztetés Izraeltől

Mi jöhet még a zsidó telepesek Gázai övezetből történő kilakoltatása után?

Úgy érezzük, hogy fontos és szükséges felhívni a figyelmet arra, hogy mi történhet az Izrael által 1967-ben elfoglalt Gázai övezet kiürítése során.

Távol tartottuk magunkat e közlemény kiadásától, amíg megfelelő információkat nem kaptunk meg. A Haaretz beszámolója Eival Giladitól, a miniszterelnöki hivatal illetékesétől is tartalmaz idézeteket, ami arra ösztönzött minket, hogy ne késlekedjünk tovább.

A legnagyobb félelmeinket megerősítve Eival Giladi a nyomtatott sajtóban és a televízióban is közölte, hogy „Izrael nagyon határozottan fog fellépni azért, hogy az augusztusi kivonulás alatt megakadályozza a terror- és katonai támadásokat" – és még azt is hozzátette, hogy „(h)a a célzott támadások nem lesznek elegendőek, olyan fegyverzetet – helikoptereket és repülőgépeket – is bevethetünk, amely további pusztítást végez, és komoly veszélyt jelent a környéken élőkre nézve." Az izraeli kormány azon törekvése, hogy Katif zsidó telepeseit a Gázai övezeten kívül helyezzék el, titkoltan arra irányul, hogy biztonságban tudják őket, amikor majd az izraeli kormány és hadsereg támadást indít a Gázai övezetben élő másfél millió palesztin ellen, akik fele már 1948 óta menekültként él itt.

A forgatókönyv hasonló lehet a múltban történt eseményekéhez: egy olyan taktika ez, amit Ariel Sharon már többször használt katonai karrierje során.

Provokáció, hogy aztán súlyos támadást indíthasson. Ezt a példát követve úgy hisszük, hogy Ariel Sharon miniszterelnök és Shaul Mofaz védelmi miniszter használni fogják korábban alkalmazott eszközüket – a provokációt – hogy a Gázai övezetben élő mintegy másfél millió palesztin lakóra elvetemült támadást mérjenek állami terror és tömegmészárlás kombinációjaként. Az izraeli hadsereg nem lenne hajlandó földi csapatokat bevetni nagy területeken, ezzel veszélyeztetve katonáit. Ez Dan Haultz tábornok, a hadsereg vezetője szerint nem is szükséges. Ő volt ugyanis az, aki engedélyezte egy gázai civil falu bombázását egytonnás bombával, sőt, továbbment és közölte, hogy ő nyugodtan alszik és az egyetlen dolog, amit érez egy bomba ledobásakor, az a repülőgép enyhe zökkenése.

E figyelemfelhívás kezdeményezői már évtizedek óta dolgoznak emberjogi aktivistaként Izraelben és más országokban. Nincsenek tudományos bizonyítékaink megérzésünkre, de az eddig tapasztalt viselkedés, az ideológiai elhajlások és a médiában látható fordulatok alapján, melyeket az izraeli kormány és hadsereg kezdeményezett, úgy hisszük, hogy Izrael céljai nyilvánvalóak, és őszintén állíthatjuk, hogy eddigi megérzéseink, többször bizonyultak helyesnek, mint ellenkezőleg.

Mindenkit, aki egyetért a fent vázolt elgondolással, buzdítunk arra, hogy csatlakozzon az aláírókhoz és sürgősen jutassa el ezt a figyelmeztetést minél több embernek.

Ennek a szövegnek a terjesztése és publikálása fontos tényező lehet az izraeli kormány elrettentése végett – és ezzel hozzájárulhat a gázai övezet palesztin népességének megmentéséhez, egy lehetséges katasztrófa és a későbbi háborús bűnök elkerülésének.

Küldd el véleményed és aláírásod Tamar Yaron-nak a tiyaron@hazorea.org.il címre.

Uri Davis, Sakhnin, uridavis@actcom.co.il, Ilan Pappe, Tiv'on, pappe@poli.haifa.ac.il

Cionista kudarc

A The New York Timesban leírták a nyilvánvaló igazságot: nem érkezett elegendő zsidó Izraelbe.

"Ideológiai értelemben csalódtunk. Egy „tiszta cionista" csalódott kell, hogy legyen, mivel a cionizmus azt jelenti, hogy a világon élő zsidók csomagolnak és Izraelbe költöznek. Legtöbbjük nem tette" – nyilatkozott a lapnak Arye Merkel, Izrael New York-i főkonzulja.

A világ zsidó népességének nagyobb része nem csatlakozott azon testvéreihez, akik „hazautaztak", hogy Izraelben élhessenek. A világ mintegy 13-14 milliós zsidóságából lényegében egy kisebbség, 5,26 millió választotta otthonául Izraelt, és a bevándorlás forrásai mára lényegében elapadtak. Tavaly minden korábbinál kevesebb, 21 ezer zsidó telepedett le Izraelben. Több mint fél évszázaddal Izrael Állam megalakulása után több zsidó él az Egyesült Államokban, mint Izraelben.

A zsidóság válaszút előtt áll mivel a zsidó állam fenntartása egyre nehezebb az arab tengerben. Vagy világszerte növeli az antiszemitizmust a rég bevált cionista módszer alapján, hogy minél több zsidó meneküljön a zsidó államba, vagy a cionizmus alapítójának szülőföldjén alakítanak ki biztonságos gyarmatot maguknak.

Nagyon vigyáztak ránk

A Független Kisgazda Párt, a Magyar Nemzeti Front és a Magyarországi Zöld Párt közösen ünnepelt augusztus 20-án a Királydombon. A zöldben kialakított EU mentes övezetről egy sor sem írt a média. A két futtatott párt – a kommunista és a liberális – ellenében nyújtott választási lehetőséget mindenáron el akarják hallgatni. Míg a Magyar Nemzetnek ez a rendezvény nem volt hír, a Jobbikkal kapcsolatban leírták, hogy nem tart rendezvényt huszadikán. Megtisztelő lenne ha a napilap megírná, hogy az MNF mely napokon **nem** tart rendezvényt. A médiával ellentétben a rendőrség kiemelt figyelmet szentelt az EU ellenes erőknek és nagy számban vonult ki az ünneplők biztosítására.

Részletes beszámolónkat a következő számunkban olvashatnak.

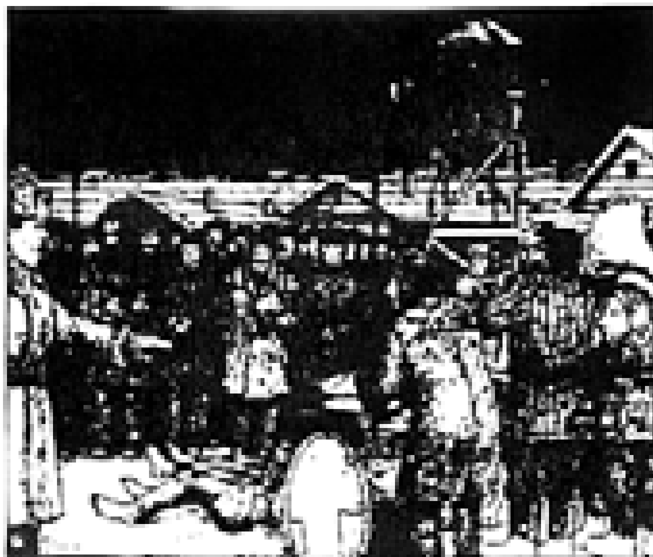

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

GULAG RÉM-KÉP-REGÉNY 10.

Az elítélteket felvezetik munkára. A felvezetésen „jelen kell lenniük” azoknak is, akik meghaltak az éjszaka a barakkokban, s a betegeknek is, akiknek 38-39 fokos lázuk van... Hozni a tervet, bármi áron...

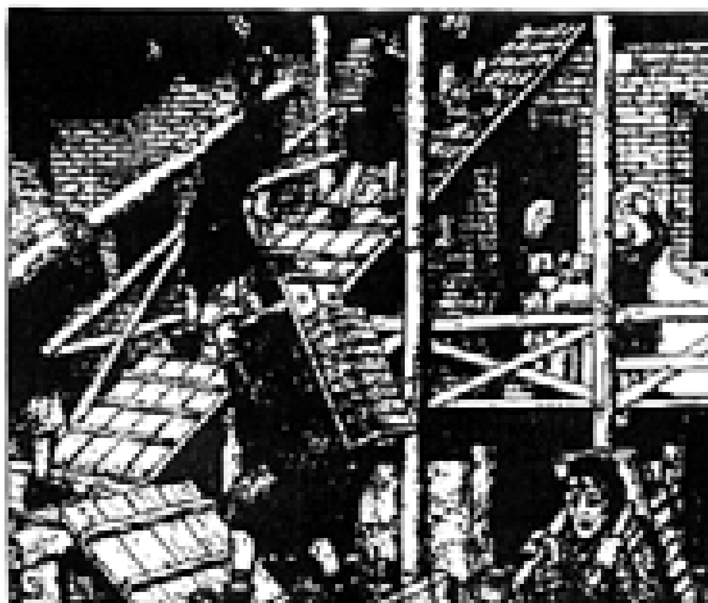
– Csapatok sorakozó! Egymásba karolni! Figyelem! Ha valaki kilép a sorból, az szökésnek minősül és az őrség figyelmeztetés nélkül lő. Zenekar, rajta! Első sor, indulj! Napos, hozzám!

A szocialista felajánlások felolvasása a Gulag javítómunka-táborában – a kommunista ideológia számos abszurditásának egyike – a tolvajok, betörők, erőszaktevők és gyilkosok brigádjai és csapatai közötti szocialista munkaverseny. *A táblán: Csak becsületes munkával vívhatod, hogy időkedvezménnyel (harmadolással) szabadulj!*

A kommunisták – a szabadság, a demokrácia és az egész emberiség dühödt ellenségei – az NKVD-MVD kínzókamráiban és a Gulagon „kulák”, „nép ellensége”, „hazaáruló családtagja” nők millióit pusztították el, éh- és fagyhalálra, betegségekre, rabszolgamunkára kárhoztatva őket...

A „nép ellensége” asszonyok a javítómunka-táborban dolgozzák le „bűneiket”, melyeket a „párt és a szovjet nép ellen” követtek el...

Írta és rajzolta: Dancig Szergejevics Baldajev
www.gulag.hu
következő számunkban folytatjuk

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

Hidegvérrel 5.

Akiket a cellájukban agyonvertek

Talán megbocsátják a kedves olvasók, hogy egy kicsit visszakanyarodunk az időben és előbb olvashattak Mansfeld Péterről, mint Dudás Józsefről és Szabó Jánosról, akiknek pere a legrejtélyesebb ügyek közé tartozik. Tudom, hogy áldozat és áldozat között nem lehet különbséget tenni. Aki végigjárta a Terror Házának irtóztató szobáit, az talán el tudja dönteni, hogy a mélypince cellái borzalmasabbak a Pobjedával illusztrált csengőfrásznál, pedig tudja, hogy azzal a fekete szörnyeteggel a halál csöngetett be a kapun és azért vonták be vörös bársonnyal az ülést, hogy ne látszódjon rajta a vér. Szívem súgta azt, hogy Péterről írjak először, mert gyermeklétére ő volt a legbátrabb, és úgy éreztem, az ő halálával, mint egy üstökös, szabadságunk örökre alábukott. Haláltusájában a mai magyar nemzet haláltusáját láttam, pedig milyen messze vagyunk ettől a hősiességtől. Mint gyermeket, – „testvérei" közül a legfiatalabbat, úgy éreztem őt kell legalább szavakkal – elsőként elsiratnom.

1956. november 19-21-re a naptár elsárgult lapjait hajtsuk vissza. Néha még hallatszik a fegyverropogás. Nagy Imre és társainak sorsa teljesen bizonytalan. Még nem dördültek el a salgótarjáni sortüzek, még nyitott a nyugati határ, nem verték szét a Munkástanácsokat, még teljesen friss a kormány amnesztiaígérete. Még siratják és keresik a holtakat, a kórházakból sebesültek ezreinek nyöszörgését hallani. 1956. november 19-én már letartóztatják Szabó Jánost (Szabó bácsit), Dudás Józsefet pedig november 21-én veszi őrizetbe a Politikai Nyomozó Főosztály. Mindkettőjüket a Magyar Népköztársaság elleni szervezkedés bűntettével vádolják. A világ jogtörténetében példátlan, hogy egy rendes eljárás két hónap alatt eljusson a halálos ítéletig, mint az ő esetükben. Mint az 56-os forradalom két legfontosabb kulcsszereplőjének, akik számos, ma még ismeretlen(!) kulcsinformációval rendelkeztek az események belső történéseiről, a leggyorsabban kellett meghalniuk. Szabó János 56. október 26-án csatlakozott a Széna-téri felkelőkhöz, és már aznap részt vett a harcokban. Nyomozati jegyzőkönyve 40 oldalnyi, kilencszer hallgatták ki. November 26-i kihallgatásán már megtagadja(?) tevékenységét és harcostársait. „Én nemegyszer voltam tanúja annak – mondja a nyomozónak – hogy Király Béla, Pásztor Tamás, Dudás József és a Nemzeti Bizottság tagjai azokban a napokban, amikor mi a barikádokon harcoltunk, a Tanácsháza szobáiban ettek-ittak, rangokat osztogattak és amikor Budapest utcáin magyar vér folyt, ők a dolgozószobáikban szőttek terveket a horthysta rendszer visszaállítására. Én megértettem, hogy bennünket nem a nép képviselői vezetnek, hanem karrieristák, akik a hatalomra törnek." Majd részletesen szól a Széna-téri harcokról, a Maros-utcai laktanya békés elfoglalásáról és arról, hogy menekültek november 8-án a Hármashatár-hegyre, ahol a már csak 13 tagú csapat fele elesett a szovjet ostromgyűrűben. November 10-én egyenként osontak vissza Budapestre. Őt a felesége otthonában fogták el. (Szabó bácsit Dudás János nevezte ki a budai forradalmi csapatok parancsnokává, de ő csak a Széna-téri csapat vezetését vállalta el.) Szabó bácsi a kihallgatások során mindvégig vállalja saját tevékenységét, de makacsul ragaszkodik hozzá, hogy félrevezették. Jobbágyi Gábor szerint a kihallgatási jegyzőkönyvekből sajátos idegenszerűség árad és nehezen képzelhető el, hogy egy hős parancsnok akár csak részben is megváltozzon. Az idegenszerűség nyilvánvalóvá teszi, hogy alaposan megdolgozták a pincében minden vallatás előtt, ezért csak saját kézzel írt, 25 oldalas „feljegyzése" tekinthető valódinak: „Rákosi egész rendszerével fölülmúlta a múlt bármely úri osztályát. Az ország tele van ellenőrökkel, herékkel, akik nyúzták a magyar népet… Mi meg 16-18 órát dolgoztunk, és alig kerestünk 1000 forintot, ebből is ilyen meg olyan levonások. Tehát akkor miért élünk, miért dolgoztunk annyit, hogy mindig moslékot együnk és azért is sorba kell állnunk. A fiatalságunkat teljesen lezüllesztették, lányaink becsülete ment tönkre… A nép és a diákság felvonult, és közébük lőttek. Így kezdődött. Ha egy van, meg kell keresni azt, aki lövetett – az ávósok… a nép fegyver nélkül kereste a lövöldözőket. Egypár puska, benzinesüvegek modern fegyverek ellen, kész öngyilkosság…" Parancsnokká történt kinevezéséről így ír: „Örültek, nem tudom miért, lehet hogy azért, mert jó szívem van és igazságos, kiabáltak, itt van Szabó bácsi. Mindenki tudta, hogy a foglyokat elengedtem, mind a nyolcat és ávósokat is, akiket behoztak 34-et." Végső csatájáról így ír Szabó bácsi: „Én már nem akartam harcolni, és így felvonultunk a hegyekbe. Mire én felértem, csak 12-őt találtam, én voltam a tizenharmadik, és ezzel a kis csapattal elindultunk az erdőn keresztül… amikor észrevettük az oroszokat, bekerítettek minket. A temető felől meg négy tank. Én nem akartam megadni magam, felvettük a harcot, hogy ezzel fedezni tudjuk visszavonulóinkat. Sajnos, hét emberem esett el, mi hatan a téglagyár felé húzódtunk vissza. Én már megunva mindent, testileg-lelkileg össze voltam törve. Barátaim elhagytak. Egyedül maradtam. A lelkemet teljesen kimerítettem, így hát számomra nem maradt más, mint hogy hurcoljam az élet nehéz láncát és várjam az éjszakát és az ébredést." Szabó bácsi ügyében nem volt komoly nyomozás, hiszen a „feljegyzésemben" minden felelősséget elismert és magára vállalt. Van azonban egy rendkívül érdekes motívuma a nyomozásnak: a „Szabó bácsi" ügy tanúit a szovjet hatóságok hallgatták ki, a jegyzőkönyvek tolmács segítségével születtek. Mindez azt bizonyítja, hogy szovjet részről kezdték meg a nyomozást, s a Belügyminisztérium Politikai Nyomozati Főosztálya csak segédkezet nyújtott.

Dudás József ügyének nyomozása kezdettől külön szálon folyt, külön ügyiratban, a két vádlottat a nyomozás során nem is szembesítették, s minden valószínűség szerint csak a tárgyaláson találkoztak újra. Dudás József felelőssége inkább politikai. Életútja tele van rejtélyekkel. Dr. Jobbágyi Gábor szerint a Dudás-akta páratlan értékű kordokumentum a történészek számára is, mert kirajzolódik belőle egy, különösen Nagy Imréhez és Kádár Jánoshoz való közeli kapcsolat Dudás József Nagy Imre és kádár János közel állónak látszó volt 1956. október végén egy demokratikus, többpártrendszerű, nemzeti érdekű „Magyar szocializmus" megteremtéséhez. Miután Kádár szakított Nagy Imrével, átállt a szovjetekhez és a forradalom leverésének vezetője lett: Dudás József személye rendkívül kompromittálóvá vált számára. 1956. november 23-tól 1956. december 29-ig összesen 8 alkalommal hallgatják ki. Mindvégig bizonyítja elkötelezettségét egy demokratikus szocializmus iránt a – valószínűleg szovjet – nyomozótisztek előtt. Dr. Zarubay Emil, Dudás József védője a tárgyaláson kijelenti: „Az oroszok által lefolytatott kihallgatás is törvénytelen és a törvénytelen a Legfelsőbb Bíróság végzése is." Dudás József csak 1956. október 27-én kapcsolódik be a forradalom menetébe, amikor Veres Péter kocsiját kimenti a tüntetők közül. Itt egy gyűlést hirdet a Széna-térre, ahol kijelenti: „Győzött a forradalom, segíteni kell Nagy Imre kormányát." A másnapi gyűlésen megválasztották a II. kerület Nemzeti Bizottságot, s annak elnökévé Dudás Józsefet. A gyűlés résztvevői nem küldöttek, hanem véletlenszerű résztvevők voltak. Dudás József, annak ellenére, hogy teljesen bizonytalan státuszú szervet képviselt további közszerepléseìn és a „Függetlenség" nevű újságban már mint az Országos Nemzeti Bizottmány elnöke szerepelt, s ilyen minőségben vett részt a tárgyalásokon is, amit Jobbágyi Gábor nagyon furcsáll, mert ilyen szerv az országban nem volt.

Folytatása következik

Langmáhr Anikó

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

Mészáros Károly:

Liberalizmus kontra nacionalizmus avagy: mit gyűlöl a magyargyűlölő? 6.

Miféle rendszer lenne megfelelő a szalonliberális és szociálkarrierista hatalomnak?

Természetesen a kínai modell. Az álbaloldal egyeduralma egy kapitalista kizsákmányolásban, ahol a „haladó" elit ennek az egyedüli haszonélvezője. A nyugati tőkének is jobban tetszik egy ilyen rendszer, mert stabil és zöld utat enged a nagytőkének. Nem véletlenül sztárolják az egykori pufajkásokat.

Miként törekszenek egy ilyen modell megvalósítására?

Akár a Rákosi-rezsim idején, minden nemzeti erőt lefasisztáznak és minden mérsékelten jobboldalit megvádolnak, hogy összejátszik a „fasiszta" szerveződésekkel.

Ki a fasiszta Magyarországon?

A baloldal évtizedek alatt megszokta, hogy az a fasiszta, akit ők lefasisztáznak. (Akinek az ÁVH-nál a körmeit tépték, az is mindig az volt a számukra.) Nemrég még az '56-os forradalmárokat is fasiszta banditáknak titulálták és ismerjük őket annyira – kevés kivételtől eltekintve – ez a társaság lelke mélyén semmit sem változott.

Miként működik a magyartalanítás?

Ha például a magyar tömegek képtelenek hozzájutni gyógyszereikhez – vagy mert nem kapható, vagy képtelenek kifizetni – az része a magyartalanításnak. Ha önmagukat a puszta megélhetésért kénytelenek úgy agyonhajszolni, hogy idő előtt haláloznak el – az is. Ha sikerül a kábítószereket legalizálni, az a tömeges leépülés is ezt szolgálja. (Az abortusz azért külön kategória, mert a liberalizmus senkit sem kényszerít, csupán olyan világot teremt, melynek ilyen következménye van.) Ha földünk egyre-másra idegen kézbe kerül, a magyarság egyszerűen beszorul apró falvaiba, akkor döbben csak rá, mit is veszített. Beszorulunk a falvainkba és ezek lesznek a mi gettóink. A hungarogettók. Náluk ihatatlan a víz, rajtuk száguldanak át a kamionok, ott szűnik meg a posta, az iskola, stb. Velük nem törődik senki. A szoc-lib. Elit annyi felelősséget sem érez irántuk, mint paraguayi üzlettulajdonosok a tűzben rekedt tömeg iránt. Városainkban is hasonló folyamat zajlik majd le. A szegényebb magyar tömegek itt nem be, hanem kiszorulnak. Ki a peremre. Ez alatt pedig nem az elit lakóparkokat kell érteni. A „perem" az más. Nekik kivisznek némi munkalehetőséget, a tömeges szórakozás és vásárlás lehetőségét. A belsővárosba be sem kell menniük. Meg kell majd érteniük, hogy az már nem az ő világuk.

Miként szakítja darabokra a nemzetet a liberalizmus?

Mára már nyíltan is bevallották, hogy nekik a nagyvárosi (fővárosi) az első. A vidéki csak utánuk következhet. Vajon ha mások faji alapon tennének ilyen kijelentést, nem ők hördülnének fel elsőnek? A liberalizmus az emberekbe oltott egoizmussal igyekszik darabokra szakítani a magyar nemzetet. Senki ne törődjön mással, csak önmagával. Ne is törődjön a fővárosi a vidékivel és fordítva. A városi se a falusival, az anyaországi a határon túlival, a tiszántúli a dunántúlival, stb. Az a „haladás", mely minden más nép - elsősorban romák és zsidók - esetében elfogadja az összetartozás fontosságát, a mi esetünkben minden erővel igyekszik szétverni azt. Ne feledjük! Ahányszor egy magyar azt mondja egy másikra: mi közöm hozzá? - a magyargyűlölők újabb csillagot varrnak a zászlajukra.

Van még a fogyasztói egoizmus. Az ettől áthatott embereket nem érdekli más, mint hogy mindig nagy mennyiségben álljon rendelkezésére a keresett és nem is keresett áru. Mit számít, hogy akik azokat a ruhákat varrják, éhbérért dolgoznak, csak neki legyen! Mit számít, hány kiskereskedőt tesznek tönkre és a „marketek" dolgozói mennyire alulfizetettek – ettől olcsó –, csak neki, az egoistának legyen jó. Aztán mikor ő kerül hasonló helyzetbe és várná más magyarok együttérzését, vele ugyanígy nem törődik senki.

Mire tanítanak együttesen a természet és a történelem örökérvényű törvényei?

Megfigyelve a múlt és jelen történéseit, akár a természetben, akár az emberi tevékenységben egyfajta versengést tapasztalhatunk. Versenyt, melynek egyik lényeges eleme a terjeszkedés, másik a fejlődés. Talán szokatlan a kijelentés, de a világtörténelem tulajdonképpen a terjeszkedések története. Mióta az élet megjelent a Földön, mióta különböző egyedek és fajok léteznek, mindig is erre törekedtek. Még az egyszerű növény is nyújtja gyökereit és szerte szórja magvait. Tehát terjeszkedik. Ezt művelték már az első emberek, előbb ösztönösen, majd tudatosan. Ahogy a múltban, úgy a jelenben is. Lehet erővel – ezek a háborúk – vagy békésebben. Gazdaságilag, tőkekihelyezéssel, kulturálisan, pl. az amerikai filmek özöne és ezzel az adott kultúra és életfelfogás terjesztése. Még a technikai vívmányok is mikor újabb területről szorítják ki a régit. Terjeszkednek a katonai és politikai szövetségek, a vallások, az eszmék (még a liberalizmus is), de a kisember úgyszintén. A gazda, mikor növeli földjét, a kiskereskedő mikor kirakodik a bolt elé is, a szolgáltatások mikor hirdetik magukat, stb. A különböző terjeszkedések pedig előbb-utóbb ütköznek egymással. Mióta világ a világ, az egyik győz és a másik átengedi helyét. A történelem pedig fényesen bizonyította, hogy aki sem terjeszkedni nem tudott, sem mások terjeszkedésének nem volt képes ellenállni, az veszített és lekerült a történelem színpadáról. Ha pl. egy növényt állandóan kisebb cserépbe ültetnek, fejlődésképtelen lesz és óhatatlanul elsorvad, elpusztul. Ami a természetben feladja a létért való küzdelmet (akár egy kis növény, akár egy egész nemzet), elsorvad, a helyét pedig elfoglalja más. Ha egy ilyen visszamaradt növényt kiültetnek egy nagy kertbe, csupa erősebb és erőszakosabb növény közé, annak az nem a szabadságot jelenti, hanem a szenvedést és pusztulást. Ha már itt tartunk, érdemes lenne vizsgálat tárgyává tenni, vajon miként hat az életkor, az egészségi állapot alakulására, esetleg az utódvállalásra a természetben az élettér beszűkítése, a létbizonytalanság, vagy a tartós stressz?

A természet másik törvénye az állandó verseny az élőlények egyedei és csoportjai között. Ezt mindig azok nyerték, akik sikeresen fejlesztették azokat a képességeiket, melyek alkalmassá tették őket mások megelőzésére. Amíg az állatvilágban ez a biológiai tökéletesedésre szorítkozik, addig az ember esetében más a meghatározó.

Anyagi gazdagság? Voltak gazdag országok és semmivé lettek.

Magas műveltség? Voltak. Azok is eltűntek.

Katonai erő? Azokat is legyőzték, vagy önmagukat őrölték fel.

Tökéletesség? Tökéletes ember nincs. Aki annak tartja magát, már nem is az. Csak egy a biztos. A történelem során amelyik nemzet nem volt képes időben felismerni és kijavítani hibáit, az a hibáinak esett áldozatul. És csak másodsorban ellenségeinek.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Könyörtelenül őszinte önismeret nélkül nincs esélyünk a megmaradásra!

Döbbentem olvasom a Háromszék tudósításában a Markó Béla – Tőkés László július 26-i tusványosi szópárbajában az alább idézett döbbenetes Markó-szöveget. Úgy vélem, a lehető legszélesebb körben terjesztenünk kell. Ideje végre gyérítenünk veszedelmesen hamis illúzióinkat. A példátlanul nagy média-támogatással népszerűsített Szász Jenő-féle kabinetpolitikát valamennyiünknek, akik erkölcsileg vagy szervezetileg támogattuk a Magyar Polgári Szövetség létrehozását, végre a megfelelő fényben kell megítélnünk:

Ki „a magyarbarát” Emil Constentinescu?

Akivel olyan szintű együttműködést vállalt az MPSZ csúcsvezetése, amilyet még az udmr leglabancabb labancai sem: közös választási listán indulást! Holott Markóék lehetőséget adtak a Polgári Szövetségünknek a belső választáson való megméretkezésre: tehát választhattak az RMDSZ, illetve – a Tusványoson sztárolt – Constantinescuék 1 %-os pártja között.

(Egyébként amikor – annak idején, közel egy évtizede – Markóék szövetkeztek Constantinescuékkal – az EMK képviseletében – a teljes SZKT-ból mindössze harmadmagammal szavaztam az RMDSZ kormányba lépési paktuma ellen.)

Markó Béla szerint: „Emil Constantinescunak, aki Románia államelnöke volt 1996-tól 2000-ig, nagy mulasztása, hogy a rendszerváltást úgy, ahogy ma erről beszélünk, nem lehetett végrehajtani. Amikor Emil Constantinescu erről a kérdésről beszél, nem ártana, ha saját szerepét és felelősségét is felmutatná. Én annak örülök, hogy a román-magyar viszony tekintetében most ennyire nyitott és megengedő, de **nagyon jól emlékszem arra, amikor hosszú cotroceni éjszakai vitában egy adott pillanatban még a tankhadosztályokat is bevetette, mint lehetőséget a román-magyar viszony elmérgesedése esetében.** A román politika, az RMDSZ és a román politika viszonyának történetéhez ez is hozzátartozik. Ha nyersen, őszintén beszélünk, erről is beszélnünk kell.”

Katona Ádám az Erdélyi Magyar Kezdeményezés elnöke

A kettős állampolgárság „veszélyei”

Eörsi Mátyás, SZDSZ-es képviselő a Klub Rádióban a minap kifejtette, nem lenne jó a kettős állampolgárság a vajdasági magyaroknak, hiszen ha miközben verik őket, a magyar állampolgárságukra hivatkoznának, ezzel csak azt érnék el, hogy még többet kapnak.

Ez bizony sajátos politikai filozófia. Jelenség, amely nemzetünk állapotára legalább három szempontból irányít fénycsóvát.

Az első, hogy a vajdasági magyar kisebbség pártjai szinte soha nem sokallták a magyarországi „intervenciót”. Egyetlen nagy nyilvánosság előtt elkövetett kivétel Kasza József „zorbánviktorozása” volt. Ő a NATO-bombázások alatt, Milosevic politikai céljainak megfelelően, nyilvánosan ítélte el a magyar kormány döntését, mellyel az intervenciós légierő gépei számára engedélyezte Magyarország légterének használatát. Mondani sem kell, ez akkor nem fejezte ki a vajdasági magyarság alapérdekeit. (Ebben az időben Temerinben a kenyérért sorban állók inkább azt kifogásolták, hogy Csurka úgy húzta meg a „kerítést”, hogy abból Temerin kimaradt.)

A második, hogy a magyarországi „pártfogásnak” ez a formája tükrözi a huszadik században érvényes politikai alapállást, miszerint a kisebbségek helyzete belügy, s ebben Magyarország nem sokat tehet.

Végül, de nem utolsó sorban: a „csak nektek ne ártsunk” hamis filozófiája, voltaképen a magyar diplomácia bátortalanságával függ össze. Kellemesebb a jó hangulatú fogadásokon pezsgővel koccintani, mint a helyszínen tudakozódni a tényleges helyzetről, majd kemény kifogásokkal zaklatni a vendéglátó ország illetékeseit. Példa erre bánsági Beodrán még július 24-én történt magyarverés, melynek következményeként a sértett Bálint Kornél arccsonttöréssel a becskereki kórházba került. S amelyről még mindig nem tudjuk, eljut-e a bírósági szakaszig.

Ágoston András:
A Vajdasági Magyar Demokrata Párt Hírlevele

Követeljük a francia ONYX Kft. veszélyeshulladék-égető végleges bezárását!

A Magyar Önvédelmi Mozgalom követeli az azonnali, határozott fellépést az ONYX Kft. ellen. Ez pedig nem lehet más, mint a szabálytalanul működő, 100%-ban francia tulajdonban lévő veszélyeshulladék-égető végleges bezárása!

2004. július 30-án a ragadozócég dioxinnal megmérgezte a Kenyérmezei-patakot, ezáltal a Dunát és az ivóvízkészletet. Ennek az elkövetkező évtizedekben beláthatatlan egészségügyi következményei lehetnek Esztergom környékén.

A környezetszennyezés okozataként, pl. – a nemzeti parknak szánt – táti Duna-ágból több tonna hal pusztult ki, eltűntek itt élő kagyló és rák fajták.

A francia vállalatot ekkor nevetséges, 158 millió(!) forintra büntették, melyet természetesen még a mai napig nem fizettek ki.

Az Európa szemétjét ellenőrizhetetlenül Dorogra hozó vállalat közvetlenül 100ezer ember életét veszélyezteti, a többi embert ért, közvetett káros hatásokról pedig ne is beszéljünk.

A 4,9 kilométer hosszú Kenyérmezei-patak, mely a Dunába torkollik, most újra mérgezett. Lágler Katalin, az Onyx Magyarország Kft. ügyvezető igazgatója szerint, a mérget „vicces kedvű” állampolgárok, vödörrel öntötték a patakba provokációként. A valóság azonban közel sem ennyire kedélyes, a csatorna iszapjából rákkeltő mutogén, poliklórozott biferil, magzatkárosító anyagok, dioxinok és más mérgező anyagok mutathatóak ki. Ha ismét törvényesen is bebizonyosodik, amit mindenki tud, hogy az extraprofit reményében garázdálkodó cég az elkövető, lakatot kell tenni a gyárra! A magyar bűnözőket el kell számoltatni, idegen megbízókat elzavarni Magyarországról!

Ha Persányi Miklós környezetvédelmi miniszter képtelen fellépni, ha Illés Zoltán feljelentésére a Legfőbb Ügyész nem cselekszik, akkor mi tesszük meg! De felelősségre vonjuk a fizetett környezetvédőket és kollaboránsokat is, nem fognak a saját mocskukból a 2006-os választási kampányban politikai tőkét kovácsolni!

Mi majd vigyázunk a földünkre, életünkre, magyar önvédelemből!

Magyar Önvédelmi Mozgalom

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

III. Tégy a Magyargyűlölet ellen

rockfesztivál

A Szabad Szellem - Magyar Kultúra Alapitvány augusztus 27-én vár minden érdeklődőt a III. Tégy a magyargyűlölet ellen rockfesztiválra, melyel - mint eddig is - a magyargyűlölet áldozataira kivánjuk felhivni a figyelmet.

Kapunyitás: 16 órától. Délután kötélhúzás, bográcsozás, kirakodó-vásár (meg ami összejön). Este koncert.

Fellépnek:

Titkolt Ellenállás

Romantikus Erőszak

Hunor

A helyszín: Nógrádsáp, Nemzeti Ház (Kossuth u. 5).
Beugró: 1500 Ft.

A Nyugati pályaudvarról 13 óra 55-kor indul vonat, ami 14 óra 20-ra ér Vácra. A váci autóbusz állomásról 14 óra 45-kor indul busz Nógrádsápra, ami kb 16 órára érkezik a faluba.

A Keleti pályaudvarról 15 óra 30-kor indul vonat, ami 17 órára érkezik Galgagutára (a szomszéd falu), ahonnan kb 30 perc séta Nógrádsáp.

Autóval a leggyorsabb út: Vácig a 2/A főúton, itt Rád felé kell lefordulni jobbra, majd Penc, Keszeg és Nézsa községeken át érhetsz Nógrádsápra.

A lapot nem támogatja a Sorsos Alapítvány, hirdetői (sajnos még) nincsenek.

Tisztelt olvasó, az Ön segítségével tudunk kéthetente szöget tenni a megszálló hatalom alfele alá.

Kérjük ajánlja a lapot barátainak, és fizessen elő a nemzeti radikalizmus fegyverére!

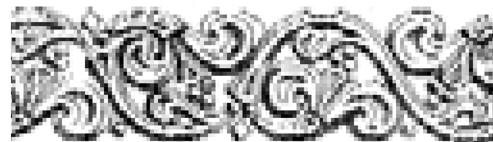
Koncert ajánló

AUGUSZTUS 27.

Kárpátia: Sitke
P. Mobil: Gyöngyös

SZEPTEMBER 3.

Fehér Törvény: Óbuda *Kék Yuk*
Kárpátia: Eger, Szépasszony völgye,
OI-kor: Eger, Szépasszony völgye,
Titkolt Ellenállás: Óbuda *Kék Yuk*

FRONT szerkesztőségi fogadóórák:
Minden kedden 18 órától
az MNF Klubban

Az újság kapható:

Országszerte a nemzeti könyvesboltokban és a budapeti újságárusoknál.

Előfizethető rózsaszín csekken a 2120 Dunakeszi, Bocskai utca 16. címre.

Az újságot zárt borítékban küldjük előfizetőinknek.

Éves előfizetés: 4000 Ft.
Féléves előfizetés: 2000 Ft.
Negyedéves előfizetés: 1000 Ft.
Telefon: 06-20-494-4513
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

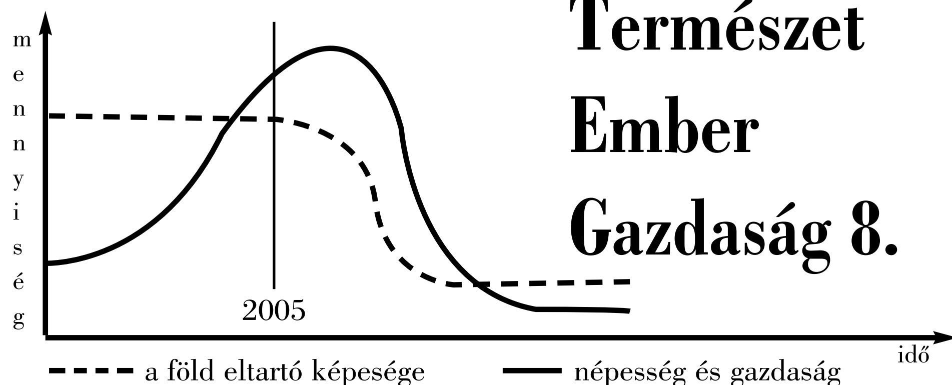

Az OI-kor új lemeze kapható a Fehérlófia Könyvesboltban, koncerteken, és a szerkesztőség címén.

IMPRESSZUM

Kiadja és a kiadásért felel: Szkíta Műhely
Főszerkesztő: Szabó Tamás
Szerkesztésért felelős: Szabó Tamás
Szerkesztőség címe: 2120 Dunakeszi, Bocskai u. 16.
Nyomda: H.A.ZS. HU ISSN 1786-8408
Telefon: 06–20–494–4513
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Természet Ember Gazdaság 8.

„Az erdőket a természet ültette és ápolta anélkül, hogy a gazdaság egy fillért is költött rá”

(Donella Meadows)

Az erdőről mint megújuló erőforrásról általában a fa, a nélkülözhetetlen ipari alapanyag jut eszünkbe. Gazdasági jelentőségén túl számtalan, az élethez nélkülözhetetlen funkciót is ellát. A légköri széndioxid megkötésével és nagy mennyiségű szén tárolásával csökkentik az üvegházhatást és a globális felmelegedést. Mérséklik az éghajlatot, megfogják az áradásokat, vizet tárolnak, védik a hegyoldalakat a talajeróziótól, a folyó és tópartokat az eliszaposodástól, részt vesznek a talajképződésben. Az erdők sajátos ökoszisztémákat hoznak létre, a Földön élő fajok felének adnak otthont.

Ma 3,9 milliárd hektár erdővel rendelkezünk. A mérsékelt övi erdők pusztulása Európa és Észak-Amerika iparosodása során végbement. A Földközi-tenger partvidékének mai kopár jellegét a Római Birodalomban folytatott nem fenntartható erdőpusztításnak és kecskelegeltetésnek köszönhetjük, mely jelentősen hozzájárult a birodalom bukásához.

Az erdőpusztulás nagy része 1950 után következett be, mégpedig a trópusokon. Az erdők területe nem ad képet azok minőségéről. Óriási különbség van egy elsődleges őserdő és egy fiatal ültetvényerdő között lombfelületben, és az általa létrehozott ökoszisztéma gazdagsága tekintetében. Egy fiatal erdőnek legalább ötven év kell, hogy gazdaságilag értékes fát adjon, ökológiai diverzitása pedig ennél sokkal több idő alatt tudja megközelíteni az őserdőkét. A Föld maradványerdő, azaz őserdő borította területe mindössze 1,3 milliárd hektár. Az Egyesült Államok erdeinek 95%-át felélte, maradványerdő csak Alaszkában található. Európában elsődleges erdő gyakorlatilag nincs, a másodlagos erdőállomány stabilizálódott. Kína erdőterületének 75%-át elvesztette, elsődleges őserdővel nem rendelkezik. Ma az erdőpusztulás jelentős része a trópusokon következik be. A felmérések eltérő adatokat adnak mind az erdők összterületét, mind a csökkenését illetően, ami furcsán hangzik akkor, amikor az Interneten műhold segítségével megnézhetjük saját házunkat, vagy a vacsora helyszínéül kiszemelt éttermet. Az erdőterületek pusztulását viszont csak becsült adatok alapján számolhatjuk. A fa nagy üzlet, ahol pénz terem befektetés nélkül, ott megjelenik a korrupció, bizonyos országokban ez állami szintre emelkedik és ma már világméreteket ölt.

A legmegbízhatóbb becslések szerint évi 20 millió hektárral csökken évente az elsődleges erdők területe. Akárhogyan alakul a kivágási és újratelepítési ráta, 75-100 év múlva nem lesz eredeti őserdő a Földön. Az erdőfogyás megállítható lenne. Egy trópusi erdőültetvény hektáronként évente 100m³ fát termel, szemben a mérsékelt övi 2,5 m³/év/hektárral szemben. A világgazdaság összes színfa-, cellulóz-, építőfa-, tűzifaigényét 34 millió hektár trópusi ültetvény képes lenne kielégíteni. Ehhez nagyfokú szervezettségre és globális összefogásra lenne szükség. Egyes országokban komoly eredményeket értek el a papírtermékek újrahasznosítása terén. Hollandiában a papír 96%-át újra felhasználják.

A World Resources Institute 1999-es jelentésében ez áll: „Több lehetőség van arra, hogy az erdő kitermelési rátáját ismét a fenntarthatósági keretek közé lehessen szorítani. A szükséges intézkedések meghozhatók. Mindegyiküket bevezették már a világon, de nem a világ egészén. És ezért az erdők tovább zsugorodnak. Bár az elmúlt években az emberekben egyre jobban tudatosult a globális erdőirtás hatása, számottevően mégsem lassította le az erdőirtás mértékét.”

Rózsás Zoltán

MNF könyvtár

a Kiskorona utca 3-ban,
könyv, videó, DVD, CD kölcsönözhető.
Nyitva kedden 15 és 19 óra között.
Szeretettel várja Önöket Matuska Éva.
A könyvtár augusztusban zárva tart!

Nálunk mehet

Az index.hu híradása szerint betiltották Horvátországban Marilyn Mansont. Katolikus szervezetek tiltakozása után a rendőrség betiltotta a liberális transzvesztita koncertjét.

Több tucat katolikus szervezet tiltakozott az ellen, hogy Marilyn Manson világkörüli turnéja állomásaként Horvátországban is fellépjen, mivel szerintük az amerikai előadó sötét lelkű, és a sátánizmus, valamint a drogok befolyása alá tereli a fiatalságot, és számaival erőszakra buzdít.

Marilyn Manson augusztus 22-én, hétfőn lépett volna fel az Adria-parti Pulában, de pénteken a rendőrség engedett a katolikus szervezetek nyomásának, és a belügyminisztérium jóváhagyásával betiltotta a koncertet. A liberális vezetésű fővárosban „természetesen” gond nélkül koncertezhetnek a degeneráltak, míg a nemzeti zenét játszó együttesek koncertjeit egymás után tiltja be a globális hatalom.

A Magyar Nemzeti Front megkezdte a felkészülést az országgyűlési választásokra, elkezdődött a képviselő-jelöltek és a választási küzdelmüket segítő csapat kiválasztása.

Az MNF tiszta szívű, tenni vágyó szövetségeseket, segítőket vár az ország minden területéről, hogy egy hiteles nemzeti erő is bekerülhessen a parlamentbe. Foglaljuk vissza együtt Magyarországot!

A Magyar Nemzeti Front címe:

1036 Budapest, Kiskorona utca 3.
Telefon: (06 1) 386 4820
honlapcím: www.nemzetifront.hu
Jelentkezzen az MNF elektronikus hírlevelére a magyarnemzetifront@mailbox.hu címen.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Tévé sarok

Bár nyarunk csak naptár szerint van, számomra a nyári regenerálódási időszak még nem ért véget, tehát a tévé figyelést, még mellőzném egy ideig, viszont szívesen megosztanám önökkel egy dvd-ről szerzett „élményemet”.

A film címe: Csudafilm.

Főszereplője Kern András, aki ebben a vígjátékban egy hajléktalan zsidó embert alakít…

(Szerintem, itt ezen a ponton kéne befejezni az írásomat, mert ennél viccesebbet, ha megfeszülök sem fogok tudni kitalálni.) Talán nem kell túl nagy bátorság ahhoz, hogy mindenféle statisztikai adat nélkül, bizton merjem állítani, a hazai hajléktalan kínálatban igen-igen minimális a zsidó származású emberek aránya. Vannak más foglalkozások, melyek viszont kedveltebbek ezen polgárok körében és ott nagyobb számban is képviseltetik magukat.

A film története röviden: 1949-ben egy görög arisztokrata család kommunista elvei miatt kitaszított fia érkezik Magyarországra, ahol a lágymányosi dohánygyárban kezd dolgozni. (figyelem: arisztokrata kommunista, ez nem valami olyan, mint az MSZP hívő tagozata?) Megismerkedik Weiss Gizivel, majd megszületik első gyermeke. A történet azonban ötven évvel később indul, amikor az évtizede a Baross téri aluljáróban tengődő főszereplőt ügyvédek hada repíti Krétára, mint a mesés vagyon egyik örökösét, akit közben többször lemesügéznek az anyai ágról a rokonok (nagyjából a lehülyézéssel egyenértékű kifejezés).

Hát ennyi lenne az alap blődi.

Ezek után nem tartom kizártnak, hogy a közeljövőben leforgatják a Hófehérke és a hét roma törpe című filmet, ahol a fiúk (akik a bányában sokat dolgoznak!), az ombudsmanhoz fordulnak azzal a követeléssel, hogy Hófehérke nevét annak rasszista felhangja miatt azonnali hatállyal megváltoztassák, tekintettel a szó hallatán a más népcsoportokban keltett rossz érzésre. Parádés lehetne a szereposztás: Szende- Karamell, Szundi- Gáspár Laci, Vidor- Győzike, Kuka- Józsika, Hapci- Mortimel (bár neki nem cigány a járása, tudjuk ezt Józsika papájától), Morgó- Horváth Aladár, Tudor- Farkas Flórián.

De térjünk vissza a filmhez. A szereplőválogatás bizonyos szempontból – a közeli képeken elnézve K. András sáfránysárga, bibircsókos örökké ápolatlannak ható arcát, valamint a láncdohányozástól megsárgult, leginkább a tábortűznél szétnyílt szalonnára emlékeztető fogsorát – jól is sikerülhetett volna, mivel a sminkeseknek nem kellett túlórázniuk ahhoz, hogy hajléktalan fazont faragjanak főhősünkből. Az, hogy nem sikerült túl hitelesre a figura megformálása, akkor válik egyértelművé, mikor megörökölvén a hatalmas vagyont Ká. a Heti Hetesből ismert arroganciával viselkedik bizonyos szituációkban. Itt valószínűleg már magát adja. Azt már megszoktuk tőle, hogy a humor számára az, amikor beleszőhet trágárabbnál trágárabb szavakat mondanivalójába. A teljesség igénye nélkül: g..i, megb...nám stb. Ez aztán a művészet. Óriási művészet. Köszönjük Ká. úr.

Neki a hetvenes években elhangzott kabaré után szögre kellett volna akasztani a kalapját a kivehető ajtajú turmix géppel együtt, és valami más tisztességes foglalkozás után nézni, mint például bankár vagy szatócs. (Igaz abban az időben elég volt egy „anyád” a fergeteges nevetéshez ma már egy kicsit több kell.)

Lassan meg kell szoknunk, hogy hazánk filmgyártása a Heti Hetes szereplőire épül. De ezért nem ők a hibásak. Hanem az, aki felveszi őket, és mi mert megnézzük.

nedudki

Nekik szabad

A liberálisok által sztárolt plakátkiállításon találtunk a vörös csillagos hirdetményre. Azonnal megragadta művészi lelkünket, és megalkottuk a saját plakátunkat. Tudjuk, hogy nagy feladat, de megpróbáltunk az érdemes művészek nyomdokain haladni.

A felesleges házkutatások és egyebek elkerülése végett szeretnénk a belügyi szervek figyelmét felhívni a BTK 269/B. § 2-es bekezdésére: Nem büntethető az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény miatt, aki azt ismeretterjesztő, oktatási, tudományos, művészeti célból vagy a történelem, illetve a jelenkor eseményeiről szóló tájékoztatás céljából követi el.

A rajz ami az általunk készített képen látható a birszki temető 18. sírjából való övdíszt ábrázolja.

Ezeket az adatokat azért kényszerültünk leírni mert:

1, nekik szabad, nekünk nem...

2, még gondolni sem gondolhatunk arra amire akarunk...

3, vannak nálunk egyenlőbbek...

